

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Житомирській області

Слідчий відділ

вул. Фещенка-Чопівського, 7, м. Житомир, 10008, тел./факс (0412) 47-34-39
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001510

№ _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Житомир

«31» січня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Житомирській області підполковник юстиції Петрук Максим Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22020060000000043 від 17 листопада 2020 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру, керуючись ст. ст. 42, 111, 112, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Станкевича Андрія Анатолійовича,
23.07.1974 р.н., уродженця м. Житомира,
українця, громадянина України,
зареєстрованого та проживаючого за
адресою: Автономна Республіка Крим,
Сакський район, с. Уютне, в/ч 190,
гуртожиток, документованого
паспортом громадянина України серії
ВМ № 247692 виданий 07.12.1996
Богунським РВ УМВС України в
Житомирській області, раніше не
судимого

про те, що він підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Зміст підозри:

У ході досудового розслідування встановлено, що згідно Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України

поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного Акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч.4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і почали збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України - Автономну Республіку Крим та місто Севастополь.

В подальшому, протягом лютого-березня 2014 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, захопили державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, розташовані на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, тобто здійснили тимчасову окупацію вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час.

06 березня 2014 року Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила Постанову «Про проведення загальнокримського референдуму» №1702-6/14, чим порушила конституційний принцип територіальної цілісності України та вийшла за межі своїх повноважень, встановлених Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим, іншими нормативно-правовими актами. Рішенням Конституційного Суду України від 14 березня 2014 року №2-рп/2014 було визнано зазначену Постанову такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), унаслідок чого вона втратила чинність.

15 березня 2014 року Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим», внаслідок якої парламент Автономної Республіки Крим втратив легітимність.

За таких обставин, статус території Автономної Республіки Крим, відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII визначено, як тимчасово окупована територія, унаслідок збройної агресії Російської Федерації та встановлено особливий правовий режим на цій території, визначено особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України» визначено, що збройний конфлікт - збройне зіткнення між державами (міжнародний збройний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сторонами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутрішній збройний конфлікт).

Таким чином, станом на березень 2014 року, Україна перебувала у стані, що характеризується діями щодо вирішення національно-етнічних, релігійних та інших протиріч із застосуванням засобів збройного насильства, за яких держава не переходить в особливий стан, що визначається як війна, і не вводить режим воєнного стану в країні або на частині її території, а збройна боротьба не виходить за межі операційного напрямку (мають місце різні військові інциденти, військові акції, інші військові зіткнення обмеженого масштабу (низької інтенсивності) із застосуванням іррегулярних або регулярних збройних формувань), тобто знаходилася у період збройного конфлікту.

В умовах збройного конфлікту та окупації території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, вірні присязі Українському народу військовослужбовці самостійно та централізовано виходили з окупованої території Автономної Республіки Крим для подальшого проходження служби в Збройних Силах України.

У зв'язку із цим, виконуючому обов'язки Міністра оборони України, дорученням Прем'єр-міністра України від 08.03.2014 № 6627/0/1 було доручено невідкладно вжити заходів для забезпечення розміщення в санаторіях сімей військовослужбовців, які перебувають на території Автономної Республіки Крим.

На виконання зазначеного доручення, керівникам підприємств, установ, організацій було доручено підготувати відповідні списки військовослужбовців, які бажають вийти з окупованої території Автономної Республіки Крим та продовжувати службу в Збройних Силах України, що у подальшому і було зроблено.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців, працівників Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Указом Президента України від 24 березня 2014 року № 339 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин

(підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України».

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» було вирішено невідкладно розпочати передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України. Рішення було опубліковане в офіційних виданнях та в засобах масової інформації.

На виконання Указу Президента України від 24 березня 2014 року №339, 01 квітня 2014 року Кабінетом Міністрів України схвалено план організації його виконання.

Відповідно до вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які прибули з тимчасово окупованої території і виявили бажання (за наявності підстав) звільнитися з військової служби, звільняються з військової служби, у тому числі в особливий період, за наявних підстав, а при їх відсутності - у зв'язку із скороченням штатів, якщо вони звернулися з клопотанням про звільнення протягом трьох місяців після прибуття з тимчасово окупованої території. Військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які не прибули до визначених пунктів у визначені військовими формуваннями та правоохоронними органами України строки, вважаються такими, що залишили військові частини, та зараховуються у розпорядження відповідних посадових осіб. Відповідна інформація щодо їх розшуку надається до правоохоронних органів.

Згідно вищевказаних вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та спільної директиви Міністра оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України від 12.05.2014 №Д-2, та з метою упорядкування проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, які відрядженні до Державного космічного агентства України (далі – ДКА України), Головою ДКА України видано наказ по особовому складу від 14.05.2014 № 14-оф (далі Наказ № 14-оф) про прибуття військовослужбовців установ і філій, які розташовані на території Автономної Республіки Крим, в

ДКА України, яке дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8, до 30.05.2014.

Разом з цим встановлено, що громадянин України Станкевич Андрій Анатолійович, 23.07.1974 р.н., документований паспортом громадянина України серії ВМ № 247692, виданий Богунським РВ УМВС України в Житомирській області 07.12.1996, 01.08.1994 був призваний на військову службу до лав Збройних Сил України Богунським районним військовим комісаріатом м. Житомира.

04.09.1994 Станкевич А.А. при Житомирському вищому училищі радіоелектроніки ППО прийняв військову присягу, відповідно до якої урочисто присягнув, вступаючи на військову службу, завжди бути вірним, відданим Українському народові, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, зберігати державну і військову таємницю. Станкевич А.А., присягнув виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників, присягнув ніколи не зраджувати Українському народові.

Наказом Міністерства оборони України від 19.06.1999 Станкевич А.А., був відряджений до Національного космічного агентства України із залишенням на військовій службі, для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки відповідно до (на 2014 рік) ч.9 ст.6 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, Указу Президента України «Про Перелік посад, що можуть бути заміщені військовослужбовцями Збройних Сил України, інших військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення в державних органах, установах і організаціях, та граничних військових звань за цими посадами» від 25.10.2007 № 1020/2007.

Наказом Міністра оборони України від 15.09.2010 № 963 Станкевичу А.А., присвоєно військове звання підполковник.

Згідно Указу Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010, Національне космічне агентство України було перейменовано у Державне космічне агентство України (далі – ДКА України).

Наказом голови державного космічного агентства України від 10.04.2013, № 11-оф, Станкевич А.А. був призначений на посаду провідного спеціаліста лабораторії планування відділу управління космічними апаратами серії «МС» центру управління польотами космічних апаратів (науково-випробувального) Національного центру управління та випробування космічних засобів (далі ЦККП НЦУВКЗ), який дислокувався в АР Крим, м. Євпаторія-19, фактично проходив військову службу за місцем розташування майданчика № 1 вказаного ЦККП (місце дислокації – АР Крим, Сакський район, с. Вітине).

НЦУВКЗ створений відповідно до Указу Президента України від 12.08.1996 № 698/96 «Про Національний центр управління та випробувань космічних засобів», функцією якого є завершення всієї ланки космічної діяльності, яку починають наукові установи та підприємства створенням

орбітальних та наземних космічних засобів: випробування та експлуатація космічних апаратів та інших виробів, які виведені на орбіту. Відповідно до структури НЦУВКЗ, яка діяла станом на 2014 рік, ЦККП був філією НЦУВКЗ та здійснював управління польотами національних космічних апаратів, дослідження далекого космосу з використанням власних технічних засобів, контроль космічного простору та геофізичний моніторинг, випробування космічної техніки, забезпечення обороноздатності та територіальної цілісності України у разі виявлення загроз з космосу.

Під час проходження служби на вищевказаній посаді, підполковник Станкевич А.А. виконував завдання щодо отримання координатної та не координатної інформації мікро супутників серії «МС».

Крім того, Станкевич А.А., під час виконання обов'язків, був зобов'язаний, окрім іншого, керуватися вимогами ст.ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 №551-XIV, які вимагають від нього свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим, постійно бути зразком високої культури, скромності і витримки, берегти військову честь, захищати свою і поважати гідність інших людей, бути ввічливим і дотримуватись військового етикету, поводитися з гідністю і честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків.

Відповідно до ст.ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Станкевич А.А., був зобов'язаний: свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок; беззастережно виконувати накази командирів (начальників); виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням, сприяти їм у підтриманні порядку і дисципліни; виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, які визначаються статутами Збройних Сил України, а також відповідними посібниками, порадами, положеннями, інструкціями; неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін та про виконання наказу доповісти командирові (начальникові), який віддав наказ, і своєму безпосередньому начальникові; сумлінно вивчати військову справу, зразково виконувати свої службові обов'язки, засвоювати все, чого навчають командири (начальники) та бути готовим до виконання завдань, пов'язаних із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України; вважатися таким, що виконує обов'язок з військової служби, знаходячись на території військової частини або в іншому місці роботи (занять) протягом робочого (навчального) часу, включаючи перерви, встановлені розпорядком (розкладом занять); дорожити бойовою славою Збройних Сил України, честю і гідністю військовослужбовця Збройних Сил України.

Разом з тим, Станкевич А.А., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, обіймаючи вищевказану посаду, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України, в період збройного конфлікту, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту Станкевич А.А., отримавши, не пізніше 19 березня 2014 року, в денний час (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), у приміщенні клубу НЦУВКЗ (АР Крим, м. Євпаторія-19), пропозицію від невстановлених на даний час представників Збройних Сил Російської Федерації (далі - ЗС РФ), щодо проходження військової служби в ЗС РФ, погодився з цією пропозицією. Разом з тим, встановлено, що Станкевич А.А., у вказаний період, з власної ініціативи добровільно дав згоду на перехід до лав ЗС РФ чим сприяв військовослужбовцям РФ над встановленням контролю над Центром; пропагував військовослужбовців ЗС України щодо переходу до лав ЗС РФ мотивуючи обіцяними заохоченнями з боку останніх.

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Станкевич А.А., незважаючи на прийняття керівництвом ДКА України, не пізніше 24 березня 2014 року, усного рішення, доведеного до керівництва НЦУВКЗ та його структурних підрозділів, а також підрозділів кадрової політики, в телефонному режимі, про передислокацію НЦУВКЗ та його особового складу до м. Києва, шляхом подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх переведення за власним бажанням до установ та філій ДКА України, розміщених на материковій частині України з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в кінці березня 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Станкевич А.А. був прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у «40-му Окремому командно-вимірювальному комплексі Військ повітряно-космічної оборони ЗС РФ (в/ч 81415)» (вищевказане найменування було присвоєно незаконно НЦУВКЗ на початку 2015 року). У вказаному збройному формуванні Російської Федерації, Станкевич А.А., займав ту саму посаду та виконував ті ж самі посадові обов'язки, які були в нього в ЦККП НЦУВКЗ.

У такий спосіб, Станкевич А.А., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Таким чином, Станкевич Андрій Анатолійович підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України

на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення:

Станкевич А.А., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, обіймаючи посаду провідного спеціаліста лабораторії планування відділу управління космічними апаратами серії «МС» центру управління польотами космічних апаратів (науково-випробувального) Національного центру управління та випробування космічних засобів, який дислокувався в АР Крим, м. Євпаторія-19, с. Вітине, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України та в порушення ст.ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 №551-XIV, ст.ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», в період збройного конфлікту, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту, Станкевич А.А., отримавши, не пізніше 19 березня 2014 року, в денний час (більш точної дати та час досудовим розслідуванням не встановлено), у приміщенні клубу НЦУВКЗ (АР Крим, м. Євпаторія-19), пропозицію від невстановлених на даний час представників Збройних Сил Російської Федерації (далі - ЗС РФ), щодо проходження військової служби в ЗС РФ, погодився з цією пропозицією. Разом з тим, встановлено, що Станкевич А.А., у вказаний період, з власної ініціативи добровільно дав згоду на перехід до лав ЗС РФ чим сприяв військовослужбовцям РФ над встановленням контролю над Центром; пропагував військовослужбовців ЗС України щодо переходу до лав ЗС РФ мотивуючи обіцяними заохоченнями з боку останніх.

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Станкевич А.А., незважаючи на прийняття керівництвом ДКА України, не пізніше 24 березня 2014 року, усного рішення, доведеного до керівництва НЦУВКЗ та його структурних підрозділів, а також підрозділів кадрової політики, в телефонному режимі, про передислокацію НЦУВКЗ та його особового складу до м. Києва, шляхом подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх переведення за власним бажанням до установ та філій ДКА України, розміщених на материковій частині України з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в кінці березня 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Станкевич А.А. був прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у «40-му Окремому

командно-вимірювальному комплексі Військ повітряно-космічної оборони ЗС РФ (в/ч 81415)» (вищевказане найменування було присвоєно незаконно НЦУВКЗ на початку 2015 року). У вказаному збройному формуванні Російської Федерації, Станкевич А.А., займав ту саму посаду та виконував ті ж самі посадові обов'язки, які були в нього в ЦККП НЦУВКЗ.

У такий спосіб, Станкевич А.А., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Житомирській області
підполковник юстиції**

Максим ПЕТРУК

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор Житомирської спеціалізованої
прокуратури у військовій та оборонній сфері
Центрального регіону**

Вадим МІЛЯНОВСЬКИЙ

Відповідно до ст.42 КПК України підозрюваний, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або за законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Житомирській області
підполковник юстиції**

Максим ПЕТРУК